

Kaj Andresen: I betragtning af den utålmodighed, hvormed de nuværende regeringspartier det sidste par år har afkrævet den tidligere regering nye jordlovsforslag, kan man godt undre sig over, at det dog ikke hastede mere, end at vi først nu efter det meste af et års forløb kan behandle det første beskedne bidrag til en ny jordlovgivning. Jeg siger udtrykkelig bidrag, for det er jo slet ikke som i 1963 en samlet jordreform, men kun en lille del heraf, vi i dag behandler. Også det kan man undre sig over og beklage, for så vidt jeg erindrer har man netop fra visse regeringspartiers side tidligere hævdet, at jordlovene var en helhed og måtte ses i sammenhæng, og det er jo helt rigtigt. Vi har i vor bedømmelse af de i dag behandlede lovforslag slet ingen mulighed for at vurdere deres sammenhæng med andre jordlove og kan derfor ikke se en helhedsvirkning henimod en bestemt mål-sætning. Jeg synes egentlig, at de af regeringspartierne, der med så stærk ildhu og så megen usaglig agitation i 1963 medvirkede til, at en god og effektiv jordreform faldt ved folkeafstemningen, nu burde have præ-senteret folketinget for deres alternativ i et samlet kompleks og ikke blot servere den første ret af en menu, hvis øvrige retter jo er ukendte for os, og som vi derfor ikke rigtig ved om vi kan lide smagen af. Det har været dyrt for befolkningen, ikke mindst i udviklingsområderne, at reformen i 1963 faldt. Jeg er heller ikke i tvivl om, at mange i dag ville indtage et andet standpunkt, end de gjorde i 1963, og i hvert fald er problemerne, der skal løses, jo ikke blevet mindre.

Boligministeren har i sin fremsættelse betegnet de foreliggende lovforslag som led i planlægningslovgivningen. Jeg er enig i den betegnelse. En opdeling af landet i områder, hvor bebyggelse og byudvikling kan finde sted, og andre områder, hvor udstykning og en ny eller ændret bebyggelse ikke kan ske uden særlig tilladelse, vil bidrage til at styrke planlægningsmulighederne her i landet. Det omfattende arbejde med at forberede en ny jordlovgivning, som fandt sted i den tidligere regerings planlægningsudvalg, var så vidt fremskredet, at retningslinjerne for en række områder var fastlagt. Heri indgik også princippet om at opdele landet i by- og landzoner, og jeg kan derfor kun være tilfreds med, at regeringen er nået til

samme resultat, hvad princippet angår. Herigennem opnås en væsentlig forenkling i forhold til de gældende bestemmelser, der jo er spredt i en række love, byreguleringslov, byplanlov, landsbyggelov og naturfredningslov — for at nævne de vigtigste. Det er af afgørende betydning for en rationel byudvikling, at byzoner fastlægges for bestemte perioder, ligesom det må være rigtigt, at sommerhusområderne planlægges og ikke tilfældigt spreder sig i det åbne land. Den forventede fordobling af antallet af sommerhuse i de nærmeste år gør en sådan planlægning endnu mere påkrævet. Det er også tilfredsstillende, at man flytter beskyttelsen af det åbne land over i bebyggelseslovgivningen, idet jeg dog gerne, som mit partis ordfører gjorde det ved naturfredningsforslagets første behandling, vil understrege det nødvendige i naturfredningsmyndighedernes medvirken.

Jeg vil dog her gøre den bemærkning, at de foreliggende forslag jo ikke kan være den endelige løsning på planlægningslovgivningen. Som en overgangsløsning kan forslagene accepteres, men målet må være en samlet og forenklet lovgivning for den fysiske planlægning. Stykkevis og delt er de gældende bestemmelser på området blevet til; der må kunne skabes en større sammenhæng; og den nye kommunestruktur må kunne give basis for forenkling og for en praktisk fordeling af planlægningsopgaverne og deres administration.

Jeg har med interesse studeret den mål-sætning for jordlovgivningen, som boligministeren har opstillet i sin fremsættelse. Dens hovedpunkter er: øget udbud af bygge-modne grunde, standsning af grundprisstigningerne, rationel byudvikling, jordspekulationen skal modvirkes, lands- og egnsplanlægningen skal styrkes. Det lyder som sød musik, og det er jo næsten en kopi af socialdemokratiets mål-sætning i det debatoplæg om jordlove, der i dag drøftes ud over landet. Jeg vil dog gøre opmærksom på, at denne debat har været i gang, længe før ministeren skrev sin fremsættelse. Desværre er der i de foreliggende forslag ved siden af et rigtigt princip så mange uheldige og urimelige bestemmelser, at jeg må betvivle, at der med denne lovgivning vil være skabt et effektivt middel til at nå disse smukke mål.

Lad mig begynde med formålet: at øge